

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Stroncea Nicolae în numele inculpatului Dunas Toma, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia (sediul Glodeni) din 07 iunie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Dunas Toma Xxxx, născut la xxxxxx, originar din or. xxxx și domiciliat în r-nul xxxx, com. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.10.2016 – 07.06.2017 (prima instanță);
2. 26.06.2017 – 01.11.2017 (instanța de apel);
3. 16.01.2018 – 27.03.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Glodeni) din 07 iunie 2017, Dunas Toma a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal (în redacția din 18.12.2008), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea civilă Oestmann-Ijlinizkaia Nadeshda, cu dispunerea încasării în beneficiul acesteia de la Dunas Toma suma de 2778 lei cu titlu de prejudiciu material.

În privința corpurilor delicate, - o bicicletă de culoare albă, de tip sport, de model MTB 26V 2605/2606, o roabă de culoare oranj, ce se păstra la partea vătămată civilă Oestmann-Ijlinizkaia Nadeshda, s-a dispus a fi restituite lui Dunas Toma, după intrarea sentinței în vigoare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Dunas Toma, într-o perioadă nestabilită de organul de urmărire penală în luna octombrie - noiembrie 2015, efectuând lucrări de reparație la casa de locuit ce aparține lui Oestmann-Ijlinizkaia Nadeshda, amplasată în com. xxxxx, r-nul xxxx, a observat bicicletă de model MTB 26V 2605/2606 de culoare albă. La un moment i-a apărut

intenția de a sustrage bicicleta nominalizată. Prin acces liber, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, Dunas Toma a sustras bicicleta nominalizată, procurată la prețul de 1978 lei și a depozitat-o la domiciliul său în com. xxxx r-nul xxxxx, unde și a fost depistată în urma percheziției petrecute de către colaboratorii de poliție a MAI.

Tot el, în același timp și loc, având acces liber la gospodăria lui Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda amplasată în com. xxxx, r-nul xxxxx, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute de către organul de urmărire penală a sustras din gospodăria părții vătămate o roabă de culoare oranj la prețul de 800 lei, care a fost procurată pentru efectuarea lucrărilor de reparație și depozitată la domiciliul său în com. xxxxx, r-nul xxxxx.

În urma sustragerii bicicletei de model MTB 26V 2605/2606 de culoare albă și a roabei de culoare oranj, părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, în mărime de 2778 lei.

S-a indicat că potrivit rechizitoriului acțiunile inculpatului Dunas Toma au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Prima instanță a constatat că pentru partea vătămată prejudiciul cauzat nu este unul considerabil dar este neesențial, astfel a recalificat acțiunile inculpatului Dunas Toma în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Dunas Toma cu avocatul Stroncea Nicolae, solicitând casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea imputată.

În argumentarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată nu a apreciat toate probele în cumul și nu li-a dat o apreciere obiectivă prin prisma coroborării lor, și anume: instanța de judecată nu a dat apreciere obiectivă declarațiilor date de către învinuitul Dunas Toma la etapa de urmărire penală și inculpat la etapa judecării cauzei, și declarațiilor părții vătămate;

- pe capătul de învinuire de furtul roabei, instanța de judecată a constatat eronat contrar probelor anexate la cauză că roaba îi aparține părții vătămate;

- la materialele cauzei nu este prezentă nici o probă care să confirme că partea vătămată Iljinizkaia Nadeshda a procurat roaba și a achitat pentru ea, dar din contra roaba a fost procurată de către Dunas Toma;

- instanța de judecată nu a dat apreciere critică declarațiilor martorului Melinte Silvia;

- în speță este dovedit faptul că Dunas Toma a procurat roaba din banii săi, fapt confirmat de martorilor Pînzari Petru, Melenti Silvia;

- potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată urma să aprecieze fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei,

concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, or în urma analizei și coroborării tuturor probelor rezultă expres că vinovăția lui Dunas Toma în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, nu a fost dovedită și urmează ultimul a fi achitat și reabilitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în prima instanță și instanța de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Dunas Toma, precum că partea vătămată i-a permis să i-a bicicleta la păstrare, iar roaba este procurată din banii săi, deoarece toate probele prezentate combat declarațiile inculpatului.

La fel, s-a indicat că argumentele invocate în apelul declarat de inculpatul Dunas Toma în comun cu avocatul Stroncea Nicolae privind nesăvârșirea de către inculpat a faptei prejudiciabile prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal, motivând prezența unor dubii în declarațiile părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda, care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, sunt declarative și lipsite de careva teme, fiind apreciate ca un mijloc de apărare.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a stabilit cert vina inculpatului în fapta incriminată din ansamblul probelor prezentate în instanță, care incontestabil demonstrează vinovăția inculpatului și care au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelul avocatului și al inculpatului.

Instanța de apel a menționat că în ședința instanței de apel avocatul Stroncea Nicolae s-a referit la câteva probe care demonstrează contrariul celor expuse de acuzator, cum ar fi: procesul-verbal de audiere a martorului Hropac Mihail din 23.02.2016 (f.d. 30, vol. I), procesul-verbal de confruntare din 09.08.2016 între martorul Melenti Silvia și inculpatul Dunas Toma (f.d. 59-60, vol. I), procesul-verbal de confruntare din 09.08.2016 dintre partea vătămată Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda și inculpatul Dunas Toma (f.d. 61, vol. I), procesul-verbal de confruntare din 26.09.2016, dintre martorul Melenti Silvia și inculpatul Dunas Toma, dintre partea vătămată Oestmann-Iljinizkaia Nadejda și inculpatul Dunas Toma (f.d. 95-96, vol. I), declarațiile părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda din

08.11.2016 (f.d. 188-194, vol. I), declarațiile martorului Pînzari Petru (f.d.200-201, vol. I).

Cu referire la cele invocate de către apărător și inculpat cu privire la roabă, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că dacă roaba dată avea să fie procurată de către inculpat, acesta în cadrul ședinței de judecată avea să prezinte probe ce ar confirma acest fapt și bonul de plată pentru procurarea acestei roabe, însă bonul de plată în cadrul ședinței de judecată a fost prezentat ca probă de către partea vătămată.

Totodată, instanța de apel a atestat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite, persoana inculpatului, anterior nu a fost condamnat, astfel just concluzionând posibilitatea corectării inculpatului fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă, în limitele articolului incriminat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Dunas Toma cu avocatul Stroncea Nicolae, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dunas Toma să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, precum și să se dispună ca partea vătămată să-i restituie roaba lui Dunas Toma.

În argumentarea recursului se invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume: instanța de apel nu s-a expus asupra faptului inexistenței bonului de plată pe roabă la partea vătămată, ci doar a copiat expres textul din hotărârea primei instanțe, neindicând la mijloacele de probă la ce filă se află acest bon;

- faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică greșită;

- atât din conținutul sentinței primei instanțe, cât și din conținutul deciziei instanței de apel se vede cu certitudine că ambele instanțe nu au dat o apreciere corectă a acțiunilor lui Dunas Toma reieșind din materialul probator acumulat la dosar, și anume: ambele instanțe eronat au indicat, că dacă roaba dată avea să fie procurată de către inculpat, acesta în cadrul ședinței de judecată avea să prezinte probe ce ar confirma acest fapt și bonul de plată pentru procurarea acestei roabe, însă bonul de plată în cadrul ședinței de judecată a fost prezentată ca probă de către partea vătămată;

- nici prima instanță și nici cea de apel nu au indicat ce bon de plată a prezentat partea vătămată că a procurat roaba, unde la materialele cauzei se află un

asemenea bon, deoarece din declarațiile martorului Pînzari Petru rezultă că inculpatul a cumpărat roaba din banii săi;

- instanța nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate din cadrul ședinței de judecată unde ultima la întrebarea apărătorului inculpatului a declarat, că nu dispune de nici un bon de plată pe roabă, dar crede că a fost procurată din banii săi pe care i-a achitat lui Dunas Toma;

- declarațiile martorilor Buzuleac Filip, Pînzari Petru și a inculpatului Dunas Toma demonstrează lipsa componentei infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal;

- pe episodul furtului bicicletei, lipsa componentei de infracțiune este demonstrată prin declarațiile martorilor Horpac Mihail, Melenti Silvia, a părții vătămate, precum și a inculpatului;

- ambele instanțe nu au concluzionat corect acțiunile lui Dunas Toma pe faptul sustragerii bicicletei, or din ansamblul de probe care urmau a fi coraborate corect, rezultă că Dunas Toma nu a sustras bicicleta ci a lut-o la el spre păstrare și el a încercat să o întoarcă înapoi, însă partea vătămată nu era acasă și apoi el nu a mai dorit să se ducă la partea vătămată, spunându-i să vină și să se clarifice la el, însă ultima nu a dorit și a depus cerere la poliție pe un presupus furt de bicicletă și de instrumente, inclusiv și roaba lui Dunas Toma.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat.

În argumentare invocă că instanța de apel, rejudecând cauza s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, corect a încadrat acțiunile făptuitorului, și a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Mai mult, indică că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă acestea nu reprezintă temeiuri de recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de

prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare. Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În acest context, în urma verificării materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit relevă că în speță, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul menținerii sentinței de condamnare a inculpatului Dunas Toma pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, pledând pentru faptul că instanța de apel nu s-a expus pe motivele invocate în apelul declarat, precum și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, indicând incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, motive din care solicită dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel în alt complet de judecată.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată în sensul invocat și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, precum și cazurile stipulate în același temei de recurs, ce nu au fost invocate de recurent, dar din analiza materialelor cauzei se atestă că sunt incidente în speță – decizia

instanței de apel nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, și că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, menționând în acest context următoarele.

Instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penal nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Stroncea Nicolae în numele inculpatului Dunas Toma (f.d. 228-231, vol. I), descrise și în pct. 3 a prezentei decizii și nu a examinat nici chestiunile esențiale supuse atenției sale, cum ar fi:

„-instanța de judecată nu a apreciat toate probele în cumul și nu li-a dat o apreciere obiectivă prin prisma coroborării lor, și anume: instanța de judecată nu a dat apreciere obiectivă declarațiilor date de către învinuitul Dunas Toma la etapa de urmărire penală și inculpat la etapa judecării cauzei, și declarațiilor părții vătămate;

- pe capătul de învinuire de furtul roabei, instanța de judecată a constatat eronat contrar probelor anexate la cauză că roaba îi aparține părții vătămate;

- la materialele cauzei nu este prezentă nici o probă care să confirme că partea vătămată Iljinizkaia Nadeshda a procurat roaba și a achitat pentru ea, dar din contra roaba a fost procurată de către Dunas Toma;

- instanța de judecată nu a dat apreciere critică declarațiilor martorului Melinte Silvia;

- în speță este dovedit faptul că Dunas Toma a procurat roaba din banii săi, fapt confirmat de martorul Pînzari Petru, Melinti Silvia”.

Astfel, anume asupra acestor motive invocate în apel, relatate supra, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 22-23, vol. II), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și s-a expus superficial asupra acestor motive invocate în apel și nu a întreprins toate măsurile de a elucida toate circumstanțele cauzei, fără a evalua și a exclude în totalitate divergențele din probele administrate la faza de urmărirea penală și cercetate în prima instanță, verificate în ședința instanței de apel,

Prin urmare, se constată că instanța de apel în motivarea soluției nu s-a expus clar cui a aparținut roaba oranj, părții vătămate sau inculpatului, în condițiile în care la cauza penală nu au fost anexate probe care ar clarifica acest aspect.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că în prezenta speță, a fost înaintată acțiune civilă de către procuror în interesele părții vătămate (f.d. 143, vol. I), despre ce prima instanță menționează în partea descriptivă a sentinței (f.d. 219, vol. I), iar ulterior prima instanță în dispozitivul sentinței (f.d. 219, vol. I), contrar acestei mențiuni, indică că: *„Acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Oestmann-Ilijnzkaia Nadeshda împotriva lui Dunas Toma Ion în mărime de 2778 (două mii șapte sute șaptezeci și opt lei), se admite în totalitate”.*

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că după ce prima instanță a admis acțiunea civilă și a dispus încasarea din contul inculpatului a sumei de 2778 lei, în calitate de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, la soluționarea chestiunii privind soarta corpurilor delictive, în dispozitiv indică că: *„Corpurile delictive: o bicicletă de culoare albă de tip sport de model MTB 26V 2605/2606, o roabă de culoare oranj, ce se păstrează la partea vătămată Oestamann-Iljinizkaia Nadeshda, se restituie lui Dunas Toma Ion, după intrarea sentinței în vigoare”*, ce reprezintă un nonsens, din moment ce anterior în partea descriptivă a constatat că aceste bunuri au fost sustrase de inculpat de la partea vătămată, din care considerent se conchide că motivarea soluției din sentință contrazice dispozitivul hotărârii, ce a fost menținută greșit de instanța de apel, care la rândul său nu a corectat omisiunile admise de prima instanță.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit analizând partea descriptivă a sentinței primei instanțe, prin prisma rigorilor ce țin de conținutul părții descriptive a sentinței de condamnare stipulate în art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, reține că prima instanță la descrierea faptei criminale considerată ca fiind dovedită (f.d. 215, vol. I), indică că: *„[...] Dunas Toma, [...] prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute de către organul de urmărire penală a sustras din gospodăria părții vătămate o roabă de culoare oranj, la prețul de 800 lei [...]”*, *„[...] În urma sustragerii bicicletei de model MTB 26V 2605/2606 de culoare albă și a roabei de culoare oranj, părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, în mărime de 2778 lei”* și apoi în motivare (f.d. 218, vol. I), notează că recalifică această faptă în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, ca – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*, prin excluderea calificativelor de două sau mai multe persoane, și cauzarea de daune în proporții considerabile, fără a constata fapta criminală considerată ca fiind dovedită în corespundere cu semnele componentei de infracțiune reținute după excluderea indicilor calificativi menționați, ce nu a fost corectat de instanța de apel la judecarea apelului, și nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar, or dispozițiile art. 113 alin. (1) Cod penal, stipulează expres că: *„se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală”*.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului Dunas Toma pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica circumstanțe esențiale pe episodul sustragerii roabei, și anume cui aparținea roaba și dacă inculpatul a sustras această roabă, cine a prezentat bonul de casă pentru procurarea roabei, la care filă din dosar se află acest bon de casă și astfel a lăsat fără o argumentare convenită motivele invocate în apelul declarat, nu a corectat erorile admise de prima instanță menționate supra la

descrierea faptei constatate, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

9. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

10. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Stroncea Nicolae în numele inculpatului Dunas Toma, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, în cauza penală privind-l pe **Dunas Toma Xxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **27 aprilie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena